

SKAŁA

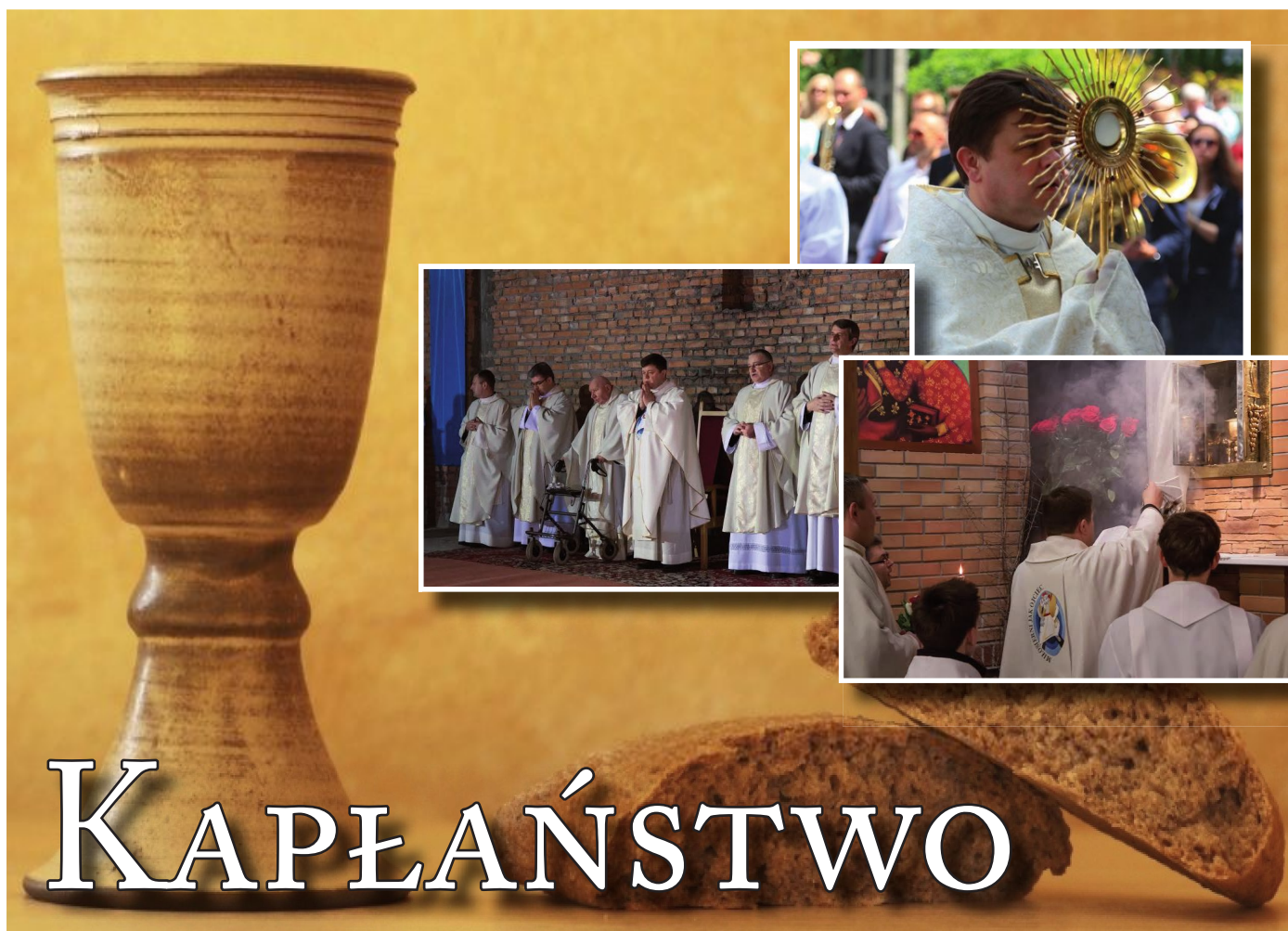

XI NIEDZIELA ZWYKŁA

12 CZERWCA 2016

22(313)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

KAPŁAŃSTWO

*Naszemu Drogiemu Księdzu Proboszczowi Janowi
z okazji przeżywanej w tym roku 30 rocznicy
święceń kapłańskich pragniemy życzyć z głębi
naszych serc obfitości Bożych darów,
błogosławieństwa i sił do pracy duszpasterskiej
w naszej parafialnej wspólnotie
i w codziennym życiu.
Zapewniamy o naszej pamięci w modlitwie.*

Kapłani i parafianie.

EWANGELIA NA CO DZIĘN

12 czerwca 2016 - XI Niedziela zwykła

(Łk 7,36-8,3)

13 czerwca 2016 - poniedziałek

**Wspomnienie św. Antoniego z Padwy,
prezbitera i doktora Kościoła**

(Mt 5,38-42)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Słyszeliście, że powiedziano: Oko za oko i ząb za ząb! A Ja wam powiadam: Nie stawiajcie oporu złemu. Lecz jeśli cię kto uderzy w prawy policzek, nadstaw mu i drugi! Temu, kto chce prawować się z tobą i wziąć twoją szatę, odstąp i płaszcz! Zmusza cię kto, żeby iść z nim tysiąc kroków, idź dwa tysiące! Daj temu, kto cię prosi, i nie odwracaj się od tego, kto chce pożyczyć od ciebie.

14 czerwca 2016 - wtorek

Wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika

(Mt 5,43-48)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Słyszeliście, że powiedziano: Będziesz miłował swego bliźniego, a nieprzyjaciela swego będziesz nienawidził. A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was przesładują; tak będziecie synami Ojca waszego, który jest w niebie; ponieważ On sprawia, że słońce Jego wschodzi nad złymi i nad dobrymi, i On zsyła deszcz na sprawiedliwych i niesprawiedliwych. Jeśli bowiem miłujecie tych, którzy was miłują, cóż za nagrodę mieć będziecie? Czyż i celnicy tego nie czynią? I jeśli pozdrawiacie tylko swych braci, cóż szczególnego czynicie? Czyż i poganie tego nie czynią? Bądźcie więc wy doskonali, jak doskonały jest Ojciec wasz niebieski.

15 czerwca 2016 - środa

Wspomnienie bł. Jolanty, zakonnicy

(Mt 6,1-6.16-18)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Strzeżcie się, żebyście uczynków pobożnych nie wykonywali przed ludźmi po to, aby was widzieli; inaczej nie będziecie mieli nagrody u Ojca waszego, który jest w niebie. Kiedy więc dajesz jałmużnę, nie trąb przed sobą, jak obłudnicy czynią w synagogach i na ulicach, aby ich ludzie chwaliли. Zaprawdę, powiadam wam: ci otrzymali już swoją nagrodę. Kiedy zaś ty dajesz jałmużnę, niech nie wie lewa twoja ręka, co czyni prawa, aby twoja jałmużna pozostała w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Gdy się modlicie, nie bądźcie jak obłudnicy. Oni lubią w synagogach i na rogach ulic wystawać i modlić się, żeby się ludziom pokazać. Zaprawdę, powiadam wam: otrzymali już swoją nagrodę. Ty zaś, gdy chcesz się modlić, wejdź do swej izdebki, zamknij drzwi i módl się do Ojca twego, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie. Kiedy pościcie, nie bądźcie pośpni jak obłudnicy. Przybierają oni wygląd ponury, aby pokazać ludziom, że poszczą. Zaprawdę, powiadam wam: już odebrali swoją nagrodę. Ty zaś, gdy pościsz, namaść sobie głowę i umyj twarz, aby nie ludziom pokazać, że pościsz, ale Ojcu twemu, który jest w ukryciu. A Ojciec twój, który widzi w ukryciu, odda tobie.

16 czerwca 2016 - czwartek

Dzień powszedni

(Mt 6,7-15)

Na modlitwie nie bądźcie gadatliwi jak poganie. Oni myślą, że przez wzgląd na swe wielomówstwo będą wysłuchani. Nie bądźcie podobni do nich! Albowiem wie Ojciec wasz, czego wam potrzeba, wprawdzie zanim Go poprosicie. Wy zatem tak się módlcie: Ojcze nasz, który jesteś w niebie, niech się święci imię Twoje! Niech przyjdzie królestwo Twoje; niech Twoja wola spełnia się na ziemi, tak jak i w niebie. Chleba naszego powszedniego daj nam dzisiaj; i przebac nam nasze winy, jak i my przebaczymy tym, którzy przeciw nam zawinili; i nie dopuść, abymy ulegli pokusie, ale nas zachowaj od zła! Jeśli bowiem przebaczycie ludziom ich przewinienia, i wam przebaczy Ojciec wasz niebieski. Lecz jeśli nie przebaczycie ludziom, i Ojciec wasz nie przebaczy wam waszych przewinień.

17 czerwca 2016 - piątek

Wspomnienie św. brata Alberta Chmielowskiego, zakonnika

(Mt 6,19-23)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie gromadźcie sobie skarbów na ziemi, gdzie mól i rdza niszczą i gdzie złodzieje włamują się i kradną. Gro-

madźcie sobie skarby w niebie, gdzie ani mól, ani rdza nie niszczą i gdzie złodzieje nie włamują się i nie kradną. Bo gdzie jest twój skarb, tam będzie i serce twoje. Światłem ciała jest oko. Jeśli więc twoje oko jest zdrowe, całe twoje ciało będzie w świetle. Lecz jeśli twoje oko jest chore, całe twoje ciało będzie w ciemności. Jeśli więc światło, które jest w tobie, jest ciemnością, jakże wielka to ciemność!

18 czerwca 2016 - sobota

Dzień powszedni

(Mt 6,24-34)

Nikt nie może dwóm panom służyć. Bo albo jednego będzie nienawidził, a drugiego będzie miłował; albo z jednym będzie trzymał, a drugim wzgardzi. Nie możecie służyć Bogu i Mamonie. Dlatego powiadam wam: Nie troszczcie się zbytnio o swoje życie, o to, co macie jeść i pić, ani o swoje ciało, czym się macie przyodziać. Czyż życie nie znaczy więcej niż pokarm, a ciało więcej niż odzienie? Przypatrzcie się ptakom w powietrzu: nie sieją ani żną i nie zbierają do spichlerzy, a Ojciec wasz niebieski je żywi. Czyż wy nie jesteście ważniejsi niż one? Kto z was przy całej swej trosce może choćby jedną chwilę dołożyć do wieku swego życia? A o odzienie czemu się zbytnio troszczycie? Przypatrzcie się liliom na polu, jak rosną: nie pracują ani przędą. A powiadam wam: nawet Salomon w całym swoim przepychu nie był tak ubrany jak jedna z nich. Jeśli więc ziele na polu, które dziś jest, a jutro do pieca będzie wrzucone, Bóg tak przyodziewa, to czyż nie tym bardziej was, małe wiary? Nie troszczcie się więc zbytnio i nie mówcie: co będziemy jeść? co będziemy pić? czym będziemy się przyodziewać? Bo o to wszystko poganie zabiegają. Przecież Ojciec wasz niebieski wie, że tego wszystkiego potrzebujecie. Starajcie się naprzód o królestwo /Boga/ i o Jego Sprawiedliwość, a to wszystko będzie wam dodane. Nie troszczcie się więc zbytnio o jutro, bo jutrzejszy dzień sam o siebie troszczyć się będzie. Dosyć ma dzień swojej biedy.

OTO SŁOWO PANA:

„Twoja wiara cię ocaliła, idź w pokój.” (Łk 7, 50).

Dzisiejsze Słowo Boże uświadamia nam, słuchaczom i czytelnikom, jak niezgłębione i niepojęte jest Boże Miłosierdzie. W Nadzwyczajnym Roku Miłosierdzia po wielokroć zatrzymywać się mamy nad tajemnicą Miłosiernego Boga, pochylającego się nad losem grzesznego człowieka. Bóg nie potępia, okazuje Miłosierdzie, przebacza, uzdrawia, uświęca. Przychodzi w ludzkie serce poranione grzechami, aby wypełnić te zranienia niezgłębioną miłością Uzdrawiciela.

Już w pierwszym czytaniu z Drugiej Księgi Samuela Bóg napomina Dawida przez usta proroka Natana, wzywa go do nawrócenia i pokazuje konsekwencje występku, którego się dopuścił względem Uriasza Chetyty i jego małżonki. Dawid uznaje swój grzech, żałuje za niego, co staje się warunkiem doświadczenia miłosierdzia i przebaczenia otrzymanego od Boga. „Pan odpuszcza ci twój grzech, nie umrzesz.” (2 Sm 12, 13).

Podobnie działa również Jezus. Zaproszony przez faryzeusza Szymona na ucztę, pozwala grzesznej kobiecie, aby okazała Mu swoją miłość poprzez posługę, jaką od niej przyjmuje. Szymon w swoich myślach potępił kobietę i całą zaistniałą sytuację. „Gdyby On był prorokiem, wiedziałby, co za jedna i jaka jest ta kobieta, która się Go dotyka, że jest grzesznicą.” (Łk 7, 39). Wszyscy wiedzieli, kim i jaka ona była. Jezus również ją znał, dlatego dopuścił ją do siebie, bo „nie potrzebują lekarza zdrowi, ale ci, którzy się źle mają.” (Mt 9, 12). Jezus nie tylko przyjmuje posługę tej kobiety i docenia jej wielką miłość, ale również zauważa jak wielką rolę odgrywa jej czyn względem Gościa i żydowskiej tradycji. Uświadamia wówczas Szymonowi, że jako gospodarz nie dopełnił tego, co nakazywały żydowskie zwyczaje: „Wszedłem do twego domu, a nie podałeś mi wody do nóg; ona zaś łzami oblała mi stopy i swymi włosami je otarła. Nie dałeś mi pocałunku; a ona, odkąd wszedłem, nie przestaje całować nóg moich. Głowy nie namaściłeś mi oliwą; ona zaś olejkami namaściła moje nogi.” (Łk 7, 44 – 46). Jezus dostrzega wielką miłość w sercu jawnogrzeszniczki i przyjmuje jej ofiarę i zaangażowanie, które prowadzi do uzdrowienia i przebaczenia grzechów.

To jest cudowne i wspaniałe działanie Pana Boga. „Odpuszczone są jej liczne grzechy, ponieważ bardzo umiłowała...” Jakże niezbędna jest bezgraniczna miłość, która powinna wypełniać nasze ludzkie serca. Miłość, która uzdrawia, usprawiedliwia, uświęca, umacnia... To Bóg jest Miłością... „Kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim.” (1 J 4, 16).

ks. Konrad

SAKRAMENT KAPŁAŃSTWA

„Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili i by owoc wasz trwał.” (J 15, 16).

Wkońcówce maja bieżącego roku, przeżyaliśmy w naszej wspólnocie parafialnej niecodzienne wydarzenie. W sobotę 28 maja wielu z nas miało okazję uczestniczyć w sakramencie święceń kapłańskich, które odbyły się w Bazylice Archikatedralnej pod wezwaniem Męczeństwa św. Jana Chrzciciela na Starym Mieście w Warszawie.

Nasz parafianin Mateusz Kielarski wraz ze swoimi współbraćmi w powołaniu przyjął z rąk księdza kardynała Kazimierza Nycza święcenia kapłańskie, natomiast w niedzielę 29 maja o godz. 13.00 sprawował w naszej parafii Mszę świętą Prymicyjną.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego możemy przeczytać: „*Sakrament święceń jest sakramentem, dzięki któremu posłanie, powierzone przez Chrystusa Apostołom, nadal jest spełniane w Kościele aż do końca czasów. Jest to więc sakrament posługi apostolskiej. Obejmuje on trzy stopnie: episkopat, prezbiterat i diakonat.*” KKK 1536.

Nasza wspólnota dziękując Panu Bogu za dar powołania Mateusza do stopnia prezbiteratu.

Przez ten sakrament, powołany przez Boga kandydat, staje się Jego wyłącznym sługą. Być kapłanem Jezusa Chrystusa to wielka łaska i niezasłużony dar, pochodzący od samego Boga. To nie Mateusz wybrał Chrystusa, ale to Jezus wybrał Mateusza. Nie jest to łatwa droga życia, dlatego nowowyświęconym kapłanom pragniemy życzyć, aby nieustannie byli

otwarceni na swojego Mistrza i Pana Jezusa Chrystusa, w którego Kapłaństwie uczestniczą. Otrzymali dar przez włożenie rąk. Czynność ta jest znakiem przekazania władzy w Kościele. Ma to miejsce od czasów apostołskich do obecnych, dlatego nazywa się sukcesją apostołską, ponieważ w sposób nieprzerwany łaska ta jest przekazywana kolejnym pokoleniom powoływanych przez Boga następców Apostołów. Nieustannie rozpalajcie w sobie na nowo charyzmat Boży otrzymany przez włożenie rąk, jak pisze i napomina św. Paweł w Liście do Tymoteusza (2 Tm 1, 6).

Ks. KONRAD

ABY ZOSTAĆ KSIĘDZEM, NIE WYSTARCZY SAMO POWOŁANIE I ŚWIADOMOŚĆ WYBORU DROGI ŻYCIOWEJ. KONIECZNE JEST RÓWNIEŻ GRUNTOWNE PRZYGOTOWANIE SIĘ I FORMOWANIE DO DUCHOWEGO PRZEWODZENIA WIERNYM. TEMU SŁUŻY UKOŃCZENIE NAUKI W SEMINARIUM DUCHOWNYM. W POLSCE DZIAŁA PONAD OSIEMDZIESIĄT KATOLICKICH SEMINARIÓW DUCHOWNYCH, Z CZEGO POŁOWA TO SEMINARIA ZAKONNE.

W celu dostania się do seminarium duchownego kandydat musi spełnić kilka wymagań, tj. ukończyć szkołę średnią oraz zdać maturę, posiadać metrykę chrztu i bierzmowania, mieć świadectwo ślubu kościelnego rodziców oraz uzyskać odpowiednią opinię księdza proboszcza swojej parafii. Niektóre seminaria wymagają również świadectwa zdrowia oraz dodatkowej opinii księdza katechety. Teoretycznie nie istnieją ograniczenia ze względu na maksymalny wiek kandydata do seminarium. W praktyce jednak zazwyczaj nie przekracza on 35 lat.

Przed przyjęciem do seminarium kandydat na księdza musi zdać egzamin pisemny z języka polskiego i najczęściej ustny z wiedzy katechetyczno-teologicznej. W różnych seminarium zakres wiedzy i materiały mogą się od siebie różnić, ale z reguły podstawą jest Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego. Niektóre seminaria wymagają także rozmowy z psychologiem. Przed złożeniem dokumentów należy także odbyć rozmowę z rektorem seminarium, który weryfikuje motywację kandydata. W większości z nich egzaminy odbywają się w dwóch terminach, tj. latem i wczesną jesienią.

W niektórych diecezjalnych seminarium duchownych przed przyjęciem kandydaci przechodzą tzw. okres propedeutyczny, trwający od kilku tygodni do maksymalnie dwunastu miesięcy. Okres ten ma służyć rozpoznaniu przez przełożonych, czy dany kandydat może być kapłanem, nadrobieniu ewentualnych braków w sferze duchowej i intelektualnej, nauczeniu się życia przez dłuższy okres bez kontaktu z rodzicami i bliskimi

oraz pogłębieniu wiary i modlitwy w sprzyjającej atmosferze.

Edukacja w seminarium trwa sześć lat, z czego pierwsze dwa lata są przeznaczone na przedmioty filozoficzne, natomiast cztery kolejne na przedmioty teologiczne. Na piątym roku alumni przyjmują święcenia pierwszego stopnia (diakonatu), a na zakończenie szóstego roku święcenia kapłańskie. Najwcześniejszym dniem później nowoświęceni kapłani odprawiają pierwsze Msze tzw. prymicje. Zazwyczaj odbywają się one w rodzinnych parafiach księży.

Formacja w seminarium duchownym przebiega na czterech płaszczyznach. Dzieje się tak dlatego, że do pełnienia misji kapłana we współczesnym świecie potrzebny jest integralny, całościowy rozwój kandydata. Rozwój ten musi dotyczyć sfery osobowościowej, intelektualnej, pastoralnej i duchowej każdego alumna.

Formacja ludzka rozpoczyna się od pielęgnacji życia w małej wspólnotce, tj. z osobami, które mieszkają w tym samym pokoju. Następnie jej rozwój następuje przez spotkania w większych grupach, np. z okazji imienin. W niektórych seminarium dla rozwoju tej formacji alumni co semestr zmieniają miejsce mieszkania i współlokatorów. Taki stan rzeczy pozwala na wzajemne poznanie się oraz doświadczenie Chrystusa ukrytego w każdym człowieku.

Formacja intelektualna sprowadza się do zdobywania wiedzy z zakresu filozofii przez pierwsze dwa lata i z zakresu teologii przez kolejne cztery lata. Studia filozoficzne prowadzą do głębszego poznania osoby ludzkiej oraz jej relacji ze światem, z ludźmi i z Bogiem. Studia filozoficzne koń-

czą się złożeniem pracy proseminaryjnej. W ramach formacji intelektualnej przez dwa pierwsze lata alumni uczą się także jednego z języków nowożytnych. Z kolei studia teologiczne dotyczą przede wszystkim Słowa Bożego i koncentrują się na dialogu człowieka z Bogiem. Uwieńczone są złożeniem pracy magisterskiej i zdaniem egzaminu magisterskiego.

Formacja pastoralna ma na celu przygotowanie kandydatów do tego, aby umieli ludziom ukazywać Chrystusa, który „nie przyszedł, aby Mu służyć, lecz żeby służyć”. W tym celu alumni odbywają obowiązkowe ćwiczenia z dziedziny katechetyki i homiletyki. Do rozwoju w tej dziedzinie przyczyniają się także wszelkie formy aktywności, która wiąże się z daniem siebie innym.

Formacja duchowa ma na celu duchowy wzrost kandydatów na kapłanów. Służą temu m. in. dni skupienia oraz rekolekcje. Nad przebiegiem tej formacji czuwają ojcowie duchowni. W ramach przygotowań do kapłaństwa alumni przechodzą kolejne stopnie rozwoju duchowego, które wyrażają się w dopuszczaniu ich przez przełożonych do różnych posług. Pierwszym etapem dla każdego alumna jest przyobleczenie w sutannę, które zazwyczaj następuje w III roku formacji seminarium. Kolejne etapy to posługa lektoratu, posługa akolitu oraz święcenia diakonatu. Uwieńczeniem formacji duchowej są właśnie święcenia kapłańskie.

ROMAN ŁUKASIK

PODZIĘKOWANIA KS. MATEUSZA KIELARSKIEGO

SKŁADANE PODCZAS MSZY ŚW. PRYMICYJNEJ

Na samym początku chcę podziękować Miłosiernemu Bogu za wszystkie łaski, którymi mnie obdarzył i za dar życia. Dziękuję Ci Jezu za Twoje miłosierne spojrzenie na mnie od początku mojego życia, a które dzisiaj w sposób szczególny odczuwam. Dziękuję, że skierowałeś do mnie wezwanie: „Pójdź za mną!” Dziękuję Ci Miłosierny Jezu, za powołanie do Twojego kapłaństwa i posługi w Twoim Kościele. Dziękuję, że prowadziłeś mnie i nadal prowadzisz ręką swojej Opatrzności.

Początek mojego życia rozpoczął się w miłości moich rodziców Bogusławy i Gerarda. Mamo, tato! Dziękuję Wam za dar mojego życia. Dziękuję za Miłość jaką okazywaliście mi każdego dnia, od początku mojego życia! Dziękuję za Wasze świadectwo wiary oraz szlachetnego i prawnego życia. Dziękuję Wam za wszystko co od Was otrzymałem i czego się nauczyłem. Mamo dziękuję. Tato dziękuję. Bardzo Was kocham!

Od samego początku mojego życia towarzyszy mi mój starszy brat Michał. To Ty pierwszy zostałeś ministrantem i lektorem, zawsze dawałeś mi dobry przykład, wspierałeś mnie i przecierałeś szlaki życia. Jesteś wspaniałym bratem. Dziękuję Ci za twoją braterską miłość, za wszystkie nasze rozmowy. Dziękuję Ci za Twoją pomoc i dobre słowo. Dziękuję Ci za każdą wspólną chwilę. Dziękuję Ci!

Dziękuję mojej babci Marysi. Dziękuję Ci Babciu za rodziców. Dziękuję za Twój przykład modlitwy oraz doświadczenia życiowego. Dziękuję Ci.

Dziękuję mojej rodzinie i krewnym, dziękuję mojej Chrzestnej oraz Chrzestnemu za ich obecność, za waszą pomoc i dobroć, którą otrzymuje od Was w rozmaity sposób. Niech miłosierny Bóg błogosławi Wam w każdej chwili waszego życia.

Dziękuję księdzu proboszczowi Janowi Popielowi za wszystkie lata posługiwania w tej parafii podczas, których wzrastało moje powołanie do kapłaństwa. Dziękuję Ci księżo Proboszczu za Twoją pomoc, dobre słowo i otwartość do mnie. Dziękuję za Twoje dobro!

Dziękuję wszystkim kapłanom pracującym obecnie w naszej parafii jak i tym, którzy

posługiwali wcześniej i miałem szczęście ich spotkać na drodze mojego powołania. Dziękuję za Waszą obecność dzisiaj. Dziękuję za Wasze kapłańskie dobre serca!

Ojcze Jakubie! Dziękuję Ci za Twoją dzisiejszą, wspaniałą homilię. To wielka radość dla mnie, że na mojej pierwszej Mszy Świętej towarzyszyłeś mi, tak jak przez wszystkie lata w seminarium. Dziękuję Ci za prowadzenie mnie przez wszystkie stacje i rozjazdy toru powołania. Dziękuję Ci za wszystkie nasze rozmowy. Dziękuję, że jesteś prawdziwym przyjacielem Jezusa. Bądź pewny mojej modlitwy za ciebie.

Na Twoje ręce składam również podziękowania całemu Seminarium, które mnie przygotowało, w którym rozeznawałem swoje kapłaństwo. Dziękuję Ci za te lata formacji i dojrzewania.

W sposób szczególny chcę podziękować mojemu przyjacielowi księdzu Karolowi Oparcikowi. Spotkaliśmy się w 2004 roku gdy przygotowywałem się do funkcji lektora, a ks. Karol był wtedy klerykiem. Pan Jezus pozwolił mi przyglądać się Twojemu ks. Karolu rozeznawaniu kapłaństwa i początkom Twojej posługi. Dziękuję Ci za wszystkie szczerze rozmowy, za Twoją dobroć i przyjacielską relację. Dziękuję!

Dziękuję moim przyjaciołom księżom, z którymi było mi dane spotkać się w Seminarium. Dziękuję Wam za przyjaźń, dzisiejszą obecność i modlitwę za mnie.

Dziękuję moim braciom klerykom, szczególnie tutaj obecnym: dk. Sebastianowi, klerykom: Pawłowi, Krystianowi, Szymonowi, Pawłowi i Stanisławowi. Dziękuję Wam z całego serca i polecam Waszą drogę do kapłaństwa Miłosiernemu Bogu.

Dziękuję całej Służbie Ołtarza, a szczególnie ministrantom i lektorom. To pośród Was wzrastałem i dorastałem. Dziękuję Wam za ten wspaniały czas. Dziękuję wszystkim od których mogłem się uczyć i kształtować w sobie umiłowanie do Pana Boga, Kościoła i liturgii. Dziękuję Wam wszystkim i każdemu z osobna!

Wtedy Święty Piotr rzekł do Jezusa: Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą, cóż więc otrzymamy? Jezus zaś odrzekł: Zaprawdę powiadam wam, każdy, kto dla mego imienia opuści dom, braci lub sio-

stry, ojca lub matkę, dzieci lub pole, stokroć tyle otrzyma i życie wieczne odziedziczy. (Mt 19, 27-29.)

Ja już dzisiaj mogę szczęśliwie powiedzieć, że na mojej drodze powołania spotkałem ludzi: moich przyjaciół i znajomych, o których mogę powiedzieć, że łączy nas relacja tak jakbym otrzymał stokroć więcej braci, sióstr, ojców i matek. Czasami są to relacje od dziecka, a czasami powstały gdy byłem już w seminarium.

Wszystkim moim przyjaciołom, znajomym i ludziom dobrej woli chcę wszystkim i każdemu z osobna powiedzieć: Dziękuję. Wybaczcie, że nie będę wymieniał Was wszystkich, lecz widzę Was i każdego z Was noszę w swoim sercu z wdzięcznością, że Was poznałem. Dziękuję Wam za każdą minutę, którą mi poświęciliście. Dziękuję za Waszą modlitwę, słowo, troskę, opiekę i pomoc. Za wszystko co nas łączy dziękuję! Dziękuję i wychwalam Boga za każdego z was!

Dziękuję wszystkim moim nauczycielom i osobom, dzięki którym mogłem poznawać i odkrywać ten świat. Dziękuję, moim koleżankom i kolegom ze wszystkich szkół, do których chodziłem. Dziękuję Bogu za Was wszystkich!

Dziękuję wszystkim, którzy włożyli trud w przygotowanie dzisiejszej szczególnej uroczystości w tym nowym kościele.

Dziękuję wszystkim, którzy przygotowali dekorację, kwiaty oraz zadbali o porządek w świątyni.

Dziękuję za oprawę muzyczną, dziękuję Piotrowi Kurkowi za grę na instrumencie. Dziękuję zespołowi muzycznemu.

Dziękuję wspólnotom parafialnym za Wasze życzenia, bardzo Wam również dziękuję za waszą modlitwę.

Dziękuję wszystkim tym, którzy w jakikolwiek sposób pomagali w dzisiejszej uroczystości, a także w mojej drodze z domu do tej świątyni. Bardzo wam dziękuję!

Szczególnym wyrazem mojej wdzięczności dla wszystkich niech będzie błogosławieństwo prymicyjne, które udzielę.

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

ŚWIĘTY OJCIEC STANISŁAW PAPCZYŃSKI

**STANISŁAW PAPCZYŃSKI URODZIŁ SIĘ 18 MAJA 1631 ROKU W PODEGRODZIU KOŁO STAREGO SA-
CZA. JEGO OJCIEC TOMASZ BYŁ KOWALEM, MATKA ZOFIA Z DOMU TACIKOWSKA ZAJMOWAŁA SIĘ
DOMEM. NA CHRZCIE OTRZYMAŁ IMIĘ JAN. UCZYŁ SIĘ W SZKOLE PARAFIALNEJ W RODZINNEJ WSI,
KONTYNUOWAŁ NAUKĘ W KOLEGIUM JEZUICKIM W JAROSŁAWIU. NIE DOSTAŁ SIĘ DO KOLEGIUM
WE LWOWIE. BYŁ KOREPETYTOREM, ALE CIĘŻKO ZACHOROWAŁ I W 1649 ROKU ZOSTAŁ CUDOW-
NIE ULECZONY. UKOŃCZYŁ KOLEGIUM W RAWIE MAZOWIECKIEJ. W 1656 ROKU WSTĄPIŁ DO ZA-
KONU PIJARÓW Z POWODU MARYJNEGO CHARAKTERU ZGROMADZENIA. ZŁOŻYŁ ŚLUBY ZAKONNE,
A 12 MARCA 1661 ROKU W BRZOSZOWIE KOŁO RZESZOWA PRZYJĄŁ ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE Z RĄK
BISKUPA PRZEMYSKIEGO STANISŁAWA TARNOWSKIEGO.**

Był aktywnym kaznodzieją i spowiednikiem m. in. spowiadał przebywającego w latach 1660-1668, nuncjusza papieskiego w Polsce Antonio Pignatello, który później został papieżem Innocentym XII, a także króla Jana III Sobieskiego. Pełnił posługę m. in. w Rzymie, Mikolovie (Czechy), Krakowie, Podolińcu, Priedvizy (Słowacja).

W 1670 roku poprosił o zwolnienie ze ślubów zakonnych, założył pierwszy polski zakon Marianów od Niepokalanego Poczęcia NMP. W latach 1671 – 1672 był kapłanem rodziny Karskich w Luboczy, gdzie przyjął biały habit na cześć Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny. We wrześniu 1673 roku udał się do Puszczy Korabiewskiej (zwaną obecnie Mariańską), aby zostać przełożonym wspólnoty pustelników. 24 października 1673 roku biskup warszawski Jacek Święcki zatwierdził pierwszy klasztor zakonu marianów. W przygotowanej przez siebie regule napisał: „Wierzę we wszystko, w co wierzy święty Kościół rzymski..., a przede wszystkim wyznaję, że Najświętsza Matka Boża Maryja została poczęta bez zmyły pierworodnej”. Należy dodać, że dogmat o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny został ogłoszony konstytucją apostolską Ineffabilis Deus 8 grudnia 1854 roku przez papieża Piusa IX.

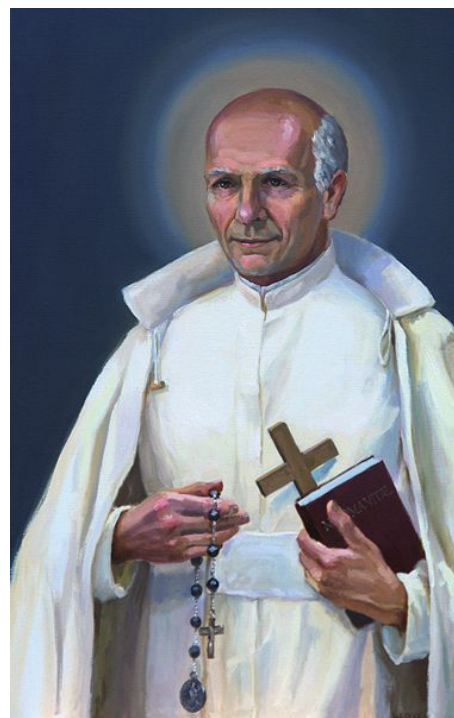
W 1677 roku biskup poznański zaprosił marianów do tworzonej

właśnie Nowej Jerozolimy (obecnie Góra Kalwaria). Stanisław Papczyński wraz ze współbraćmi sprawował opiekę duszpasterską nad pielgrzymami. Szczególną opieką modlitewną otaczał umierających, dusze czyśćcowe, a także ubogich.

Ojciec Papczyński zabiegał o zgodę papieża na utworzenie instytutu mariańskiego. W 1690 roku pojechał nawet w tym celu do Rzymu, ale ciężka choroba uniemożliwiła mu przedstawienie sprawy papieżowi. Osiem lat później z podobną misją wyruszył do Watykanu ojciec Joachim Kozłowski. 21 września 1699 roku zakon marianów uzyskał aprobatę od Stolicy Apostolskiej, a po przyjęciu „Reguły Dziesięciu Cnót Najświętszej Maryi Panny” i agregacji do zakonu Braci Mniejszych zakon marianów stał się zakonem o ślubach uroczystych. 15 października tego roku powstał trzeci klasztor tego zakonu w Goźlinie.

Ojciec Stanisław Papczyński od roku 1695 zaczął podupadać na zdrowiu. 17 września 1701 roku zmarł w Górze Kalwarii w opinii świętości. Został pochowany w kościele Wierzy. Do dziś jego doczesne szczątki doznają czci w tym maleńkim kościele na Mariankach w Górze Kalwarii.

Beatyfikacji ojca Stanisława dokonał 16 września 2007 roku w Licheniu legat papieski kardynał Tarcisio Bertone. W procesji z relikwiami błogosławionego szli rodzice sześcio-

letniego chłopca spod Ełku, którego uzdrowienie w łonie matki uznano za cud dokonany za wstawiennictwem ojca Papczyńskiego. Wspomnienie liturgiczne obchodzone jest 18 maja w dniu urodzin. Ojciec Papczyński jest patronem dzieci nienarodzonych i rodziców pragnących potomstwa.

5 czerwca 2016 roku w Watykanie odbyła się kanonizacja błogosławionego ojca Stanisława Papczyńskiego.

JOANNA MATKOWSKA

Z ŻYCIA PARAFII

MSZA PRYMICYJNA

KS. MATEUSZA

Wzrastał wśród nas. Ma 26 lat. Tyle, ile liczy parafia na Górach. Był ministrantem, potem lektorem. Wreszcie podjął decyzję o wstąpieniu do seminarium. W sobotę 28 maja w archikatedrze warszawskiej otrzymał święcenia kapłańskie. W niedzielę 29 maja sprawował w naszej świątyni swoją Mszę prymicyjną. Przed godz. 13.00 wyruszyła spod kaplicy procesja. Księża, ministranci i wierni podeszli pod budynek, w którym spędził swoje dzieciństwo i młodość ks. Mateusz. Ks. proboszcz udał się do mieszkania państwa Bogusławy i Gerarda Kielarskich. Po chwili wyszedł w towarzystwie ks. prymicjanta i jego najbliższych. Ks. Mateusz szedł w wienku niesionym przez dziewczynki, które w tym roku przystąpiły do I Komunii św. W budynku nowej świątyni powitał prymicjanta ks. proboszcz. We Mszy św. brali udział księża z seminarium duchownego, koledzy kursowi prymicjanta, nasi dawni księża wikariusze Robert Mikos i Radosław Wasiński, księża pochodzący z naszej parafii: Marek Przybylski, Rafał Sikorski. Ks. Mateuszowi życzenia złożyli przedstawiciele parafialnej Caritas, kółka różańcowego, ministranci. Z kolei ks. Mateusz serdecznie podziękował w bardzo ciepłych słowach wszystkim księżom, ministrantom, swoim rodzicom, bratu Michałowi, babci. Były to naprawdę wzruszające chwile. Niejednemu zakręciła się w oku.

Dla mnie najbardziej wzruszającym momentem było błogosławieństwo księży i chwila, kiedy każdy z kapłanów po otrzymaniu błogosławieństwa ujmował ręce księdza prymicjanta i składał na nich pocałunek. Potem kolejno do błogosławieństwa podchodzili ministranci, rodzina, wspólnota i parafianie.

Ks. Mateusz Kielarski chciał, by jego pierwsza Msza św. była sprawowana w budowanej świątyni. Powiedział dziennikarzowi „Niedzieli” Arturowi Stelmasiakowi: świątynia z zewnątrz wygląda już pięknie, ale w środku jest jeszcze surowa, czyli trochę tak jak ja.

Na obrazku prymicyjnym zamieścić cytaty z Ewangelii św. Mateusza „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią.”

Ks. Robert zdradził, że ks. Mateusz będzie pracował w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie Wilanowie.

MIROSLAWA PAŁASZEWSKA

„BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOSIERDZIA”

IV PIELGRZYMKA KÓŁ ŻYWEGO RÓŻAŃCA NA JASNĄ GÓRĘ

TO JUŻ PO RAZ CZWARTY SPOTKALI SIĘ NA JASNEJ GÓRZE CZŁONKOWIE KÓŁ ŻYWEGO RÓŻAŃCA Z CAŁEJ POLSKI. HASŁEM TEGOROCZNEGO SPOTKANIA PIELGRZYMKOWEGO BYŁO: „BĄDŹMY ŚWIADKAMI MIŁOSIERDZIA” BYŁO ONO TAKŻE DUCHOWYM PRZYGOTOWANIEM DO ŚWIATOWYCH DNI MŁODZIEŻY ORAZ WIZYTY OJCA ŚWIĘTEGO W POLSCE. DO JASNOGÓRSKIEJ PANI PRZYBYŁO W TYM ROKU 15 TYSIĘCY PIELGRZYMÓW.

Niesamowite jest działanie Pana Boga. Dwa lata temu w pielgrzymce uczestniczyła tylko jedna osoba z koła żywego różańca przy naszej parafii – św. Łukasza Ewangelisty. W zeszłym roku były obecne trzy panie wraz z członkami rodzin. Tegoroczna pielgrzymka była wyjątkowa, ponieważ w jasnogórskim spotkaniu uczestniczyło już 14 osób będących członkami koła różańcowego!

Miniona pielgrzymka była niesamowitym przeżyciem. Rozpoczęła się Apelem Jasnogórskim w piątek 3 czerwca. Po apelu rozpoczęło się czuwanie nocne przepelnione pięknym śpiewem i modlitwą. Czuwanie trwało do północy i gdyby nie zaplanowany wcześniej program, z pewnością mogłoby trwać znacznie dłużej.

Zasadnicze uroczystości miały miejsce w sobotę 4 czerwca. Pielgrzymi modlili się w intencji wizyty Ojca Świętego na Jasnej Górze, która będzie miała miejsce 28 lipca 2016; nie zapomniano także o Światowych Dniach Młodzieży w Krakowie.

Punktem kulminacyjnym była uroczysta Eucharystia, poprzedzona programem słowno-muzycznym w wykonaniu wolontariuszy ŚDM z archidiecezji krakowskiej, a następnie modlitwą różańcową, którą poprowadziła młodzież z diecezji warszawsko-praskiej. Nie zabrakło też konferencji, które zostały wygłoszone przez ks. Dariusza Kowalczyka z Fundacji Dzieło Nowego Tysiąclecia. Mówił on o Światowych Dniach Młodzieży, natomiast ks. Maciej Będziński z Papieskich Dzieł Misyjnych opowiedział o akcji „Żywy różaniec dla misji”, podjętej z racji Roku Miłosierdzia.

Mszy Świętej przewodniczył abp Wacław Depo, delegat Episkopatu ds. Żywego Różańca, który przekonywał, że przeżywanie tajemnic swego życia z Jezusem poprzez serce Jego Matki jest tym, co charakteryzuje chrześcijan. Ks. abp powiedział m. in.: „Ogarnia nas bowiem, jak mówił papież Franciszek, globalizacja obojętności i indywidualizmu, a to jest najkrótszą drogą do wytworzenia społeczeństw czy narodów bez siły ducha i bez przyszłości”.

Ks. Maciej Będziński natomiast, podczas konferencji wskazał, że „Polska jest iskrą modlitwy maryjnej. To ona wyróżnia nas w Europie i w świecie”. Przypomniał, że

członkowie żywego różańca mają rzeczywisty udział w misyjnej posłudze Kościoła. „To jest krucjata żywych osób, to jest bycie prawdziwym misjonarzem, to nie jest bycie niby misjonarzem. To jest bycie prawdziwym misjonarzem, tak jak Teresa z Lisieux, która nigdy nie wyjechała na misję, jak Paulina Jaricot, która nigdy nie wyjechała na misję, a one są patronkami misji, właśnie przez swoją modlitwę.”

Ks. Szymon Mucha – krajowy Moderator Żywego Różańca podkreślił z kolei, że „Pielgrzymka jednoczy ogromną armię ludzi modlących się codziennie na różańcu, należących do żywego różańca w poszczególnych parafiach i diecezjach w Polsce.” Zwrócił też uwagę na trwające w Polsce wielkie ożywienie modlitwy różańcowej, bowiem obecnie w codzienne odmawianie jednej dziesiątki różańca w Polsce zaangażowanych jest ok. 2 mln osób.

Modlitwa różańcowa zyskała popularność dzięki wspólnotowej formie modlitwy, zainicjowanej przez sługę Bożą Paulinę Jaricot. Założone przez nią Stowarzyszenie Żywego Różańca zatwierdził papież Grzegorz XVI w 1832 r. „Żywy różaniec” jest wspólnotą osób, które w duchu odpowiedzialności za Kościół i świat otaczają modlitewną opieką tych, którzy najbardziej jej potrzebują i są wskazani zwłaszcza w Papieskich Intencjach Apostolstwa Modlitwy. Koła i róże różańcowe działają we wszystkich diecezjach w kraju. W 2013 roku dzieło żywego różańca w Polsce otrzymało nową ogólnopolską strukturę,

która została ujęta w Statucie „Stowarzyszenia Żywy Różaniec” i zatwierdzona przez polskich biskupów. Pismem formacyjnym dla wspólnot Żywego Różańca jest miesięcznik „Różaniec”, wydawany przez Wydawnictwo Sióstr Loretanek.

W naszej parafii koło różańcowe działa już od wielu lat. Cały czas rozwija się, bowiem do wspólnoty różańcowej dołączają nowe osoby, a co ważne są to osoby młode. To dobry znak, że niewątpliwie walory modlitwy różańcowej dostrzegają kolejne pokolenia. Koło różańcowe przy parafii św. Łukasza Ewangelisty nie jest wspólnotą zarezerwowaną wyłącznie dla kobiet. Do naszego koła należy też kilku panów, chociaż przynajmniej, są w mniejszości.

Modlitwa różańcowa stanowi kwintesencję naszej wiary, cała ewangelia jest w niej zawarta. Każdy członek koła modli się codziennie tylko jedną, przypisaną mu tajemnicą różańcową. Miejsce i czas modlitwy są przez niego dowolnie wybierane. Jednakże istotą modlitwy jest jej wspólnotowy charakter, bowiem każdego dnia jedna róża różańcowa odmawia cały różaniec składający się z czterech części, po pięć tajemnic w każdej.

Swoistą nagrodą dla uczestników naszej parafialnej pielgrzymki na Jasną Górę, było uczestnictwo w sobotniej Mszy św. we wspomnienie Niepokalanego Serca Najświętszej Maryi Panny wraz z dokonaniem Aktu Zawierzenia Rodziny Niepokalanemu Sercu Maryi, Królowej Polski.

IWONA CHOROMAŃSKA

MAŁE CO NIECO

Dorsz atlantycki marynowany w białym winie i pieczony w folii aluminiowej

**SPORO OSÓB NIE PRZEPADA ZA RYBĄ PIECZONĄ W FOLII ALUMINIOWEJ. MÓWIĄ, ŻE SMAKUJE JAK GOTO-
WANA, ALBO NAWET, ŻE NIE MA SMAKU. JEDNAK DOBRZE PRZYPRAWIONA, Z ODPOWIEDNIMI DODATKA-
MI MOŻE SMAKOWAĆ WYŚMIENICIE, BOWIEM SZCZELNIE ZAWINIĘTA W FOLIĘ PRZESIĄKA AROMATAMI
WSZYSTKIEGO TEGO, CO SIĘ W NIEJ ZNAJDZIE. I JEST O NIEBO ZDROWSZA OD SMAŻONEJ!**

Składniki na 4 porcje:

1 kg dorsza atlantyckiego ze skórą
8 pomidorków koktajlowych
garść czarnych oliwek bez pestek

Marynata:

50 ml białego wytrawnego wina
1 łyżka zielonego pesto
3 ząbki czosnku
sól
pieprz

Do wina dodać pesto oraz czosnek przeciśnięty przez praskę. Doprawić do smaku solą i pieprzem i całość wymieszać. Rybę umyć, osuszyć i podzielić na cztery kawałki. Każdy natrzeć marynatą i wstawić na ok. 1 godz. do lodówki. Po upływie tego czasu każdy kawałek ryby ułożyć na folii aluminiowej, dodać po 2 pomidorki koktajlowe przekrojone na połówki (większe przekroić na ćwiartki) oraz po łyżce oliwek pokrojonych na plasterki. Dokładnie zawinąć i ułożyć w piekarniku na kratce. Pod spód włożyć głęboką blachę z wodą, do której w razie czego będzie kapał sos. Piec ok. pół godz. w temperaturze 200 ° C.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowkizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

12 czerwca, godz. 11.00 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł

„Zielony Kopciuszek” - teatralny poranek bajkowy

12 czerwca, godz. 16.30, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Koniec szkoły” - pokaz baletowo-akrobatyczny

13 czerwca, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

„Orientoscope” - koncert Tadeusza Czechaka i 3275 Kg Orchestra

15 czerwca, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Spotkanie z Anną Sulińską, autorką książki „Wniebowzięte. O stewardesach w PRL-u”.

17 czerwca, godz. 19.30, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Koncert uczniów gry na gitarze klasycznej w klasie Marcina Chrzanowskiego i Krzysztofa Panuciaka

18 czerwca, godz. 12.00, Amfiteatr Bemowo Park Górczewska, wstęp wolny

„Czerwcowy piknik rodzinny” - przegląd zajęć i warsztatów Art.Bem

18 czerwca, godz. 12.00 i 14.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Koncert uczniów gry na fortepianie w klasie Gabrieli Machowskiej-Kopietz i Agnieszki Podhajskiej

19 czerwca, godz. 18.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Jubileuszowy Koncert Chóru Retro

INTENCJE MSZALNE

13 czerwca – poniedziałek:

7:00: śp. Ryszard Adamajtys – 1 greg.;

7:00: śp. Irena, Jan, Andrzej, Henryk Kowalscy;

7:00: śp. Zygmunt – 41 r.śm., Jan, Antonina, Waleria Wojtkowscy,
Eugeniusz Rybak, Stanisław Bogucki, c.r. Żyrów,
Wojtkowskich, Rybaków, Boguckich i Stelmachów;

7:30: śp. Elżbieta Chrzanowska – 10 r.śm., 1 greg.;

7:30: śp. Jerzy Kamiński, Józefa, Tadeusz Kwasik;

18:00: śp. zmarli – wypominki;

14 czerwca – wtorek:

7:00: śp. Ryszard Adamajtys – 2 greg.;

7:00: dziękczynna w 30 r. ślubu Iwony i Wiesława z prośbą
o dalsze błog. i potrzebne łaski;

7:30: śp. Irena, Jan, Andrzej, Henryk Kowalscy;

18:00: śp. Elżbieta Chrzanowska – 2 greg.;

15 czerwca – środa:

7:00: śp. Jan;

7:00: śp. Ryszard Adamajtys – 3 greg.;

7:00: o uwolnienie Ewy z więzienia;

7:30: śp. Elżbieta Chrzanowska – 3 greg.;

7:30: o pomoc i błog. Boże w załatwieniu trudnych spraw
oraz o potrzebne łaski dla Jolanty w dniu imienin;

18:00: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy;

16 czerwca – czwartek:

7:00: śp. Ryszard Adamajtys – 4 greg.;

7:00: śp. Janina – 6 r.śm., Stanisław Gajowiak i zm. z rodziny;

7:00: śp. Irena, Jan, Andrzej, Henryk Kowalscy;

7:30: śp. Elżbieta Chrzanowska – 4 greg.;

7:30: dziękczynna w 4 r. ślubu Anny i Daniela z prośbą o Boże błog.,
i potrzebne łaski;

18:00: śp. Włodzimierz Jankowicz – 5 r.śm., Kazimiera i Mieczysław
Wichniewicz, Honorata i Stanisław Jankowicz;

17 czerwca – piątek:

7:00: o łaskę zdrowia dla Bronisława;

7:00: śp. Irena, Jan, Andrzej, Henryk Kowalscy;

7:00: śp. Ryszard Adamajtys – 5 greg.;

7:30: śp. Elżbieta Chrzanowska – 5 greg.;

7:30: śp. Emilia – 4 r.śm.;

18:00: śp. Stefania Ziółkowska – 15 r.śm.;

18 czerwca – sobota:

7:00: śp. Elżbieta Chrzanowska – 6 greg.;

7:00: śp. Zofia – 4 r.śm. i Wacław – 100 dni po śmierci Gębicy;

7:30: śp. Irena, Jan, Andrzej, Henryk Kowalscy;

7:30: dziękczynna w 1 r. ślubu Piotra i Agaty z prośbą o Boże błog.
i łaski dla Jubilatów i syna Stanisława;

16:00: ślub: Anna i Rafał;

18:00: śp. Ryszard Adamajtys – 6 greg.;

19 czerwca – niedziela:

7:00: śp. Ryszard Adamajtys – 7 greg.;

8:30: śp. Marianna, Czesław Duda, Janina, Józef Trzeciak;

10:00: o Boże błog. i łaski dla Anny i Bartosza w 10 r.ślubu;

11:30: o błog. Boże i potrzebne łaski dla Ewy i Grzegorza w 12 r.ślubu
i ich rodziny;

13:00: w int. Parafian;

16:00: śp. Alicja – 1 r.śm., Zdzisław i Tomasz;

18:00: śp. Halina Wojciechowska – 8 r.śm.;

20:00: śp. Elżbieta Chrzanowska – 7 greg.;

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Mariusz

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Konrad

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

śr. godz. 17.45, p. Joanna Kiełczewska-Włodarczyk

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżury:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Konrad

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 666-52-64

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 666-52-65

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

XI NIEDZIELA ZWYKŁA

1. Trwa czerwiec – miesiąc, w którym czcimy Najświętsze Serce Jezusowe. **Nabożeństwo Czerwcowe** w naszym kościele odprawiane jest codziennie po Mszy św. wieczornej o godzinie 18⁰⁰.

2. Jutro o godz. 18⁰⁰ **Msza św. wypominkowa**. Nasze modlitwy za zmarłych rozpoczniemy o godz. 17³⁰.

3. Wielkimi krokami zbliża się koniec roku katechetycznego i szkolnego. Przypominamy dzieciom, młodzieży i rodzicom, że każde dzieło, aby przyniosło dobre owoce, by było dobrze zakończone, powinno być ofiarowane Panu Bogu. Warto w modlitwach nie tylko prosić, ale i dziękować za otrzymane dobro, za przeżyty z Bogiem czas. Niech nie zabraknie tego dziękczynienia w nadchodzących dniach. Będziemy też prosić o dobre przeżycie czasu wakacji. Niech to będzie błogosławiony czas naszego wypoczynku, regeneracji sił, ale także duchowego wzrostu. Nawet w wakacje można wybrać się na rekolekcje czy pielgrzymkę, a odwiedzając ciekawe miejsca, zwłaszcza w świątyniach nie tylko podziwiać piękno, ale oddać cześć Panu całemu stworzenia.

4. **Bóg zapłać za ofiary składane na budowę nowego kościoła.** Te dzisiejsze złożone na tacę, jak również wpłacane na bankowe konto budowy, czy przekazywane indywidualnie.

5. Tradycyjnie za tydzień - w niedzielę przed wakacjami – po **Mszach św. będziemy błogosławić pojazdy.**

6. W tym tygodniu mamy jeszcze wolne intencje mszalne.

7. W kruchcie kościoła jest wyłożona prasa katolicka, przed kościołem ministranci rozprowadzają kolejny nr parafialnego tygodnika „Skała”. Zachęcamy do lektury.

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- 13 VI – św. Antoni z Padwy, choć w ludowej tradycji czczony jest jako patron rzeczy znalezionych, to jest on jednym z najważniejszych świętych franciszkańskich i jednym z najwybitniejszych kaznodziejów średniowiecznych;

- 14 VI – bł. Michał Kozal, gorliwy duszpasterz i przewodnik seminarzystów, który do końca swoich dni niósł duchowną posługę współwięźniom w nazistowskim obozie koncentracyjnym w Dachau;

- 15 VI – bł. Jolanta, wzorowa żona i matka, fundatorka wielu franciszkańskich klasztorów, w końcu przykładna klaryska z Sącza i Gniezna, która zmarła w opinii świętości, a jej grób szybko stał się celem pielgrzymek;

- 17 VI – św. Brat Albert Chmielowski, który w krakowskim nędzarzu zobaczył przede wszystkim potrzebującego człowieka.

CHRZTY:

Do wspólnoty Kościoła zostały włączone dzieci w sakramencie chrztu świętego:

Karina Wagner,

Róża Maria Wiącek,

Karolina Dorota Niedziałek,

Michał Jan Drachuk,

Aleksander Dubicki.

ZAPOWIEDZI:

Marek Porzeżyński – kawaler z par. tutejszej i **Magdalena Brodawska** – panna z par. św. Łukasza Ewangelisty w Warszawie (Tarchomin);

Bolesław Henryk Stradomski – kawaler z par. św. Jana Kantego w Warszawie i **Iłona Stanisława Prokopczyk** – panna z par. tutejszej;

Paweł Madejski – kawaler z par. tutejszej i **Katarzyna Piwnik** – panna z par. św. Józefa w Warszawie;

Mathew James Szczepański – kawaler z par. Narodzenia NMP w Warszawie i **Agnieszka Bienkowska** – panna z par. tutejszej;

Michał Jakub Brzozowski – kawaler z par. tutejszej i **Paulina Wojtkowska** – panna z par. św. Kazimierza w Piekutach;

Jakub Dworak – kawaler i **Justyna Jagiełło** – panna, oboje z par. tutejszej;

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO
Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz

adres redakcji: redakcjaskala@gmail.com